

สารบัญ

หน้า

๑	ไฟใต้ระลอกใหม่.....	๑
๒	ขบวนวัฒนธรรมเพื่อสันติภาพ.....	๑๐
๓	เด็ก นกกระต่าย ความจริง.....	๑๓
๔	ผู้เฒ่าเล่าความหลัง.....	๑๘
๕	มะเร็งใต้ ในมุมมองแก้วสรร.....	๒๔
๖	ประเพณีม ข้อเสนอจากธีรยุทธ.....	๓๐
๗	สถิติสาธารณะ คำเตือนจากขวัญสรวง.....	๓๙
๘	ความมั่นคงในมุมมองนายอานันท์.....	๔๗
๙	ประเวชเสนอสร้างเงื่อนไขในการวางอาวุธ.....	๕๔
๑๐	ศรีศักรชี้ ต้องให้เครดิตกับท้องถิ่น.....	๖๐
๑๑	ศึกษาองค์ความรู้และสถานการณ์.....	๖๔
๑๒	ภูฏาน สยาม และพม่า : ความเหมือนที่แตกต่าง.....	๗๐
๑๓	ความทรงจำจากตากใบ.....	๘๒
๑๔	เมื่อประชาชนลุกขึ้นกำหนดตนเอง.....	๙๒

๑๕ บทเรียนจากชุมชนทะเลสาบ.....	๑๐๑
๑๖ ทำพรี้อกับอ่าวปัตตานี.....	๑๐๘
๑๗ ช่วงเวลาหนึ่งที่ ศพต.	๑๑๖
๑๘ ปฏิบัติการทหารอยู่รอบตัวเรา.....	๑๒๔
๑๙ ชุมชนบนกองเพลิง : จับชีพจรชุมชนในสถานการณ์ไฟใต้.....	๑๓๗
๒๐ ภูมิปัญญา ความเป็นกลาง ทางรอด.....	๑๔๓
๒๑ ปฏิรูปการศึกษาเพื่อดับไฟใต้.....	๑๔๗
๒๒ พ.ร.บ.สันติमानฉันท์ ทางเลือกทางรอด.....	๑๕๒
๒๓ ปมเงื่อนที่รื้อการคลี่คลาย.....	๑๕๗
๒๔ ปมสถานการณ์ที่ต้องช่วยกันแก้.....	๑๖๒
๒๕ พรก.ฉุกเฉิน ดับหรือไหมไฟใต้.....	๑๖๗
๒๖ ล้างบัญชี พรก. เปิดทางด้วยสันติวิธี.....	๑๗๑
๒๗ ความปลอดภัยของครูและชุมชน.....	๑๗๗
๒๘ งานพัฒนาชุมชนในสงครามกลางเมือง.....	๑๘๓